

svært stærke i, Udgifterne til kirkelige Formaal er aldrig steget saa stærkt, som siden vi fik Menighedsraad; men at de skulde have Kunstforstand, det har jeg aldrig opdaget, og hvis ikke andre Autoriteter har indstillet, at man skulde have denne Udsmykning, end Menighedsraadet, haaber jeg, at man ikke skrider til Udsmykningen, før man har faaet den Sag nøjere bedømt. Jeg vil henstille, at man lader en Kreds af Kunstnere — ikke blot en enkelt Kunstner — bedømme det, saa man faar et sikkert Omdømme over, om det er paa sin Plads at skride til denne Udsmykning. I Fortiden har man ødelagt Stemningen i vore gamle middelalderlige Kirker ved Overkalkning; nu skulde man dog ikke gerne ødelægge mere ved for megen Maling. Jeg finder derfor, at denne Sag i enhver Henseende har bedst af at vente. Jeg glæder mig over, at hverken den højtærede Minister eller Udvalget har stillet Forslag, og jeg haaber, at man heller ikke vil gøre det, før denne Sag er nøjere undersøgt.

Olufson: Under Kirkeministeriets Budget er opført et Samraad angaaende Præstegaardens Udstykning, og naar det er ønsket fremdraget her i Salen, er det, fordi det viser sig mere og mere vanskeligt at faa Loven af 4. Oktober 1919 ført ud i Livet paa den Maade, at der bliver taget Hensyn til det praktiske. I og for sig er det ret meningsløst paa den Maade, der gaas frem. Præstegaardens Udstykning bliver planlagt under et Møde, hvor Præstegaardskommissionen og Menighedsraadet er til Stede. Derefter bliver Afgørelsen fra dette Møde sendt til Kirkeministeriets Approbation ad tjenstlig Vej, og naar det er sket, faar Menighedsraadet en Skrivelse fra Kirkeministeriet, hvorefter dette approberer Udstykningen, selv om den er fuldstændig i i Strid med Loven af 1919. Først derefter bliver Sagen sendt til Jordlovsudvalgets Erklæring, og Jordlovsudvalgets Medlemmer maa da møde og paa Grundlag af den Skrivelse fra Kirkeministeriet, hvori der paa Forhaand er givet Approbation til Udstykningen, skal saa Jordlovsudvalget prøve paa at faa Jorden udstykket i Henhold til Loven. Derved er vi altid stillet daarligt under Forhandlingerne med Menighedsraadet. Men dertil kommer, at den Opfattelse, som findes ude omkring i Menighedsraadene angaaende selve Loven, er en saadan, at vi absolut ikke kan anerkende den. Der staar i Loven, at der ikke uden Ministeriets Approbation og uden Jordlovsudvalgets Samtykke kan blive udover

12 ha middelgod Agerjord tilbage til Præstegaarden, og det bliver opfattet paa den Maade, at der altid skal blive 12 ha tilbage. Selv om Jorden staar til Takst 20 eller 22, bliver der forlangt, at 22 Tønder Land skal blive tilbage. Det bliver endvidere fortolket paa den Maade, at alt, hvad der hedder Kær og Mose, maa der overhovedet ikke røres ved, og derved ser man undertiden det Særsyn, at Præstegaarde har faaet Approbation paa Udstykning til Trods for, at der er over 100 Tønder Land tilbage til Præstegaarden.

Nu har man fra Jordlovsudvalgets Side til Trods for store Vanskeligheder hidtil været i Stand til at kunne administrere Loven, fordi vi som Regel altid har fundet Forstaaelse hos Embedsmændene i Kirkeministeriet, og fundet Forstaaelse hos tidligere Ministre. Men det synes, som om der nu skal til at indføres en ny Kurs. Naar man tidligere har kunnet opnaa en Overenskomst med Menighedsraadet, er denne Overenskomst altid blevet tiltraadt fra Kirkeministeriets Side, og Udstykning har da kunnet finde Sted. Men siden Systemskiftet i Efteraaret har dette ikke været Tilfældet. Efter store Vanskeligheder er det f. Eks. lykkedes, for at tage en enkelt Udstykning, hvor man skulde synes, at alt taler for at al Jord fra Præstegaarden blev solgt, fordi det er et af de Embeder, som sikkert vil blive nedlagt, hvis der overhovedet bliver Tale om Sammenlægninger af Embeder, at naa til Enighed. Menighedsraadet stod oprindeligt stærkt delt. Et Flertal bestaaende af 1 over Halvdelen ønskede at bibeholde Jorden til Præstegaarden, medens et Mindretal bestaaende af 1 under Halvdelen ønskede, at Jorden skulde bortsælges. Ved Udstykningsmødet lykkedes det at opnaa en Overenskomst, saaledes at Menighedsraadet ganske enstemmigt gav Tilslutning til Tanken. Dette Udstykningsmøde fandt Sted den 2. November. Den 14. kom Sagen tilbage fra Landinspektøren, og den 19. November blev Sagen sendt ind til Kirkeministeriet. Vi mente da, at Indstillingen, efter hvad Sædvane havde været tidligere, selvfølgelig vilde blive approberet; men den 16. Februar, 3 Maaneder senere, kom Sagen tilbage fra Kirkeministeriet med Afslag, og til Trods for fornyet Henvendelse lykkedes det ikke at ændre denne Afgørelse. Kirkeministeriet mente, at der skulde blive 3 Tønder mere Agerjord tilbage, og et Stykke, der blev betegnet som Mose — det var en forhenværende Dam, der var udtørret, og som aldrig i Mands Minde havde været